

SAMO DOBAR DOBRO VIDI

joi, 13 februarie 2020

Po naravi svojoj mi smo otvoreni prema budu nosti - prema sutrašnjici.

Lice nam je usmjereno naprijed. Kako i i naprijed? Koji je istinski naš ‘program’ da idemo naprijed prema svojoj sre i svojem ostvarenju? Nema dvojbe, dobro je odmah na po etku re i, da se program životnog ostvarenja razlikuje od politi kog programa. Isus je jaganjac Božji koji osloba a od grijeha svijet. A to je grijeh egoizma i sebi nosti.

Tko je Isus i njegov ‘program’ za budu nost? Tko su njegovi sljedbenici? Pitanje je koje se pos-tavlja od prvog Boži a do dana današnjega. Tko je Božji, i kako prepoznati ovjeka Božjeg? Isto je pitanje. Na ova pitanja odgovara Ivan Evan elist kroz usta Ivana Krstitelja. On ovjeka - nas, upu uje na znakove koji o itiju ovjeka Božjega. Skloni smo vjerovati da se ‘božansko’ objavljuje na senzacionalan na in – udesima, ne im nama stranim i nes-hvatljivim. Tako se nekako identificiralo ‘Božje ljude’;

Svece se proglašaval, i danas proglašava po ‘ udesima’. Ivan nas ipak ne upu uje da su to znakovi raspoznavanja Božanskoga. S Isusom i kroz Isusa upu uje se na nešto sasvim razli ito od senzacije. Objava se doga a na primjetljiv i nepri-mjetljiv na in. Doga a se kroz ovjeka (što je pri-mjetljivo), ali i kroz ovjeka DUŠE (duha), što može biti neprimjetljivo. Možda su naša traženja Boga neuspješna baš zato što ga tražimo da se objavljuje na ‘naš na in’, tjelesno.

Da li je uop e na toj razini mogu e upoznati Boga i božjeg ovjeka? Prema Evan elju, ne treba tražiti Božje znakove na taj na in Božansko i istinsko ljudsko o ituje se kao DUH DOBROTE I LJUBAVI. Pu ki bi se moglo re i OVJEK DOBRE DUŠE o ituje istinski ljudsko i božansko. Ovaj naglasak na Duhu ni u kojem slu aju ne zanemaruje tjelesnost. Duh i duhovno primje uju se jedino preko tjelesnoga. Pa jedno i drugo (tjelesno i duhovno) tvore ovjeka.

Ovim ukazanjem Duha stavlja se težište na sasvim nove vrijednosti. ‘Materijalni’ (tjelesni) ovjek izrasta u duhovnog ovjeka. ovjek je ‘pozvan’ da se na njega spusti i da iz njega progovori Duh Božji. Dok Duh ‘ne proradi’ u ovjeku ni ovjek se nije uzdigao na ovjekovu razinu (duhovnu). Duh uzdiže ovjeka na viši stupanj od ‘prirode’. Jer ovjek je ipak bi e ‘ne prirodno’, on je projekt kojeg treba ostvariti snagom duha.

Cijeli koncept (shva anje) ovjeka i ovje anstva mogu je samo kod ljudi kod kojih ‘radi duša’. Bez toga je suvišno govoriti o huma-nizmu, zajedništvu, ljubavi... I kad s Isusom zapo inje Novi ovjek, to zna i da zapo inje vrednovanje i shva anje ovjeka prema duševnom sadržaju. Što je duhovniji ovjek, to je više ovjek. Time je zapo ela nova kultura, kultura duha, a iz nje slijedi sadržaj ovoga što danas nazivamo kulturom. I prije Isusa, a i poslije, ljudi su vrednovali, pa i odgajali, prema drugim kriterijima.

Bilo prema fizi koj ja ini i izgledu, bilo prema vlasti, bilo prema bogatstvu. Sinovi Božji se o itiju posjedom Duha, ljestvite i mira duše... Onome kome je ‘duh proradio’ taj prepoznaje Boga kao izvor svojega duha i bra u ljudi, bez obzira na sve materijalne (fizi ke) razlike. Kod Isusa, ništa ga izvanjsko nije razlikovalo od drugih ljudi.

Bio je ovjek kao i drugi ljudi.

Me utim njegov Duh je bio Božanski, mesijanski. Ivanu Krstitelju Duh otkriva Mesiju. Njegov Duh je govorio i otkrivaog Boga. Njegov Duh i Bog su isto. Isusovo oitovanje po Duhu govoriti nam tako da na ovjeka, na ljude gledamo prvenstveno kroz njegov duh. Kao da je ovjekova veli ina skrivena mjerama i oima. Otkriti je mogu oni koji tako er imaju duha. Dobri otkrivaju dobre. Tko ljubi prepoznaje one koji ljube.

Dr. theol. Davor Lucacela